

16 de juliol de 2019

El secretari del Govern

Acord

del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei d'actualització del Codi civil de Catalunya.

L'article 36.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que la tramitació d'un projecte de Llei requereix l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat de la iniciativa i s'inicia a proposta del departament o els departaments interessats, als quals correspon d'elaborar l'avantprojecte de Llei corresponent.

L'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, determina que l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat d'elaborar un avantprojecte de Llei ha de contenir una memòria preliminar, i n'estableix el contingut.

Per tot això, a proposta de la consellera de Justícia, el Govern

Acorda:

Aprovar la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei d'actualització del Codi civil de Catalunya, que s'adjunta com a annex.

Annex

Memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei d'actualització del Codi civil de Catalunya

1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa

L'actualització del Codi civil de Catalunya (d'ara endavant, CCC) té com a objectiu acomodar les regles del CCC a la realitat social i jurídica de Catalunya.

El CCC és un codi obert, de formació successiva, amb una estructura que permet efectuar incorporacions futures. La realitat jurídica del dret privat català en ple segle XXI cal situar-la en el procés de canvi de les relacions socials i de les institucions. Les normes civils han de donar resposta, de manera ràpida i continuada, a noves necessitats de regulació amb l'actualització i l'acomodació de les normes ja existents i amb la incorporació de noves normes, d'acord amb l'exigència d'aquestes necessitats.

D'una banda, l'actualització ha de girar a l'entorn de tres eixos. Un primer eix respecte a la revisió completa del CCC des de la perspectiva de gènere, en consideració al principi d'igualtat i no-discriminació per raó de gènere. La revisió es faria a un nivell terminològic, lingüístic i també substantiu. Un segon eix inclouria una revisió per incorporar els acords adoptats per la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, de l'Assemblea General de les Nacions Unides, feta a Nova York el 13 de desembre de 2006, que estableix mesures de no-discriminació i d'acció positiva que els estats han d'implementar per garantir que les persones amb qualsevol tipus de discapacitat puguin gaudir dels seus drets en igualtat de condicions que la resta de persones. I un tercer eix hauria d'introduir, amb caràcter general, el principi de gestionar i facilitar la resolució de les controvèrsies mitjançant la mediació, així com també d'una manera específica preveure la mediació i altres mecanismes de resolució alternativa de conflictes en diverses institucions compreses en els diferents llibres del CCC.

D'altra banda, la revisió suposa una oportunitat per millorar la regulació d'altres institucions jurídiques del CCC contingudes en la matèria de successions, com la llegítima, l'acceptació de l'herència i el desheretament pel maltractament psicològic, així com el dret a la informació sobre la salut.

Els problemes es concreten en els aspectes següents:

- a) Necessitat d'actualitzar diversos preceptes del CCC per tal de donar compliment al principi d'igualtat entre dones i homes

Al llarg del procés de codificació s'han fet esforços per normalitzar el llenguatge jurídic per donar visibilitat a les dones, per bé que encara predomina l'androcentrisme, tant pel que fa a la

redacció com a la terminologia emprada. És palès que la normalització de la terminologia i del llenguatge, amb propòsit d'igualtat, és necessària i, per aquest motiu, es requereix dur a terme adaptacions de la terminologia al principi d'igualtat i incorporar-les al CCC.

Cal que algunes normes es redactin amb un llenguatge respectuós amb el gènere, que doni visibilitat a la dona i elimini l'androcentrisme endèmic dels textos legals.

Cal introduir canvis en la terminologia que no excloguin cap gènere per tal que no puguin ser en cap cas motiu d'exclusió de la dona ni calgui cap interpretació expressa dels conceptes per deixar-ne clara la seva inclusió. En aquesta línia, cal evitar termes com "bon administrador", actualment utilitzat en preceptes que regulen l'àmbit de l'administració de béns aliens, la persona jurídica i l'administració dels pares i tutors, i com l'"ús i costum del bon pagès de la comarca", utilitzat en la regulació del contracte de conreu.

Es tracta d'expressions que s'aparten de la realitat social i econòmica del segle XXI, en què l'administració i la gestió d'empreses la duen a terme persones independentment del seu gènere i, en conseqüència, qualsevol regulació ha d'utilitzar termes que no direccionin cap a un gènere en concret.

És convenient, així mateix, adaptar la regulació actual de la filiació (llibre II, capítol V del títol III del CCC) per tal de mantenir el principi que la prova de les relacions sexuals de la mare amb un altre home diferent del demandat no trenca la presumpció de paternitat, per tal que aquesta regulació no sigui discriminatòria per a les dones.

En aquesta mateixa línia, també es considera convenient adaptar la regulació de la filiació biològica per fer constar expressament que la filiació biològica es pugui determinar encara que la persona demandada es negui a sotmetre's a la prova biològica corresponent. Actualment, en no estar regulada aquesta possibilitat, la interpretació que se n'ha fet ha estat diversa, tot i que nombrosa jurisprudència ha considerat factible la determinació de la filiació biològica tot i la negativa a la prova pertinent.

També es fa necessari regular de forma obligatòria els principis que va incorporar la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes. En aquest sentit, cal que quan es regula la representació orgànica i la formació de la voluntat de les persones jurídiques públiques de la Generalitat sotmeses a dret privat, es prevegi la introducció de mecanismes que facin que aquests principis es puguin incorporar de forma obligatòria.

b) Necessitat d'incorporar el principi de capacitat jurídica de totes les persones

Es requereix fer visible el mandat derivat de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat de 2006, de conformitat amb la qual s'ha de reconèixer la

capacitat de totes les persones. El CCC fa referències directes a la incapacitat de les persones. Cal canviar aquestes referències que, de vegades, inclouen persones que únicament requereixen mesures de suport però que tenen prou capacitat per dur a terme la major part dels seus actes. Es considera necessari evitar que siguin catalogades jurídicament i socialment com a incapacitades, expressió que té connotacions pejoratives o discriminatòries.

El principi d'igualtat entre les persones és inherent a la persona física des del naixement, sigui quina sigui la seva situació i les seves condicions. És per això que la norma no ha de definir la discapacitat, atès que una definició podria servir per establir discriminacions i diferenciacions. La discapacitat s'ha d'entendre com una situació que dona lloc a l'adopció d'aquelles mesures, en particular, les civils, que siguin necessàries per garantir el ple exercici dels drets per les pròpies persones. En aquest sentit, cal regular l'exercici dels drets civils de les persones sempre d'acord amb la seva capacitat natural i adoptar les mesures de suport necessàries de manera temporal i restrictiva.

Des de la perspectiva civil, la discapacitat és aquella situació de la persona causada per la concurrència d'una condició física, mental, intel·lectual o sensorial permanent que interfereix en el desenvolupament de la vida i la integració en l'entorn social, que és objecte de protecció per garantir l'exercici dels drets, independentment que tingui o no dret a reclamar les prestacions socials corresponents.

També s'han detectat problemes interpretatius pel que fa a declaracions de voluntat fetes per persones que, amb posterioritat a l'esmentada declaració de voluntat, han patit problemes greus de salut. En aquest cas, cal que la normativa implementi mesures per tal que es donin les garanties que assegurin, especialment en els casos d'internament, que es compleix amb la voluntat d'aquestes persones.

c) Conveniència d'introduir altres solucions que contribueixin a garantir la igualtat de les persones i la no-discriminació

Al marge de la capacitat, però en relació amb ella, cal preservar la voluntat i els interessos de les persones en relació amb el dret a la informació sobre la seva salut, atenent en particular el document de voluntats anticipades.

També cal introduir altres canvis en el llibre II del CCC (i més concretament en el capítol II del títol I) sobre l'autonomia de la persona en l'àmbit de la salut. La regulació actual, pel que fa a decisions sobre el propi cos, es limita a establir que la lliure decisió de les persones és determinant en les qüestions que puguin afectar llur dignitat, integritat i benestar físic i mental i, en particular, pel que fa al propi cos i a la salut reproductiva i sexual. Caldria anar més enllà i afirmar que correspon a la dona la decisió sobre la interrupció de l'embaràs.

En aquest mateix àmbit del dret a la informació sobre la salut de les persones, es considera convenient regular aspectes que estableixin que si les persones no han expressat una voluntat contrària, aquesta informació sigui verídica i es pugui proporcionar pel mitjà més adient per garantir-ne la comprensió i la confidencialitat. En aquest sentit, en el cas d'intervencions sobre la salut que es puguin dur a terme en persones en un estat físic o psíquic que en aquell moment no els permeti decidir, caldrà establir mesures per tal que les decisions adoptades atenguin les seves preferències i la seva voluntat anterior.

En el llibre IV del CCC, en matèria de successions, també convé establir mecanismes per reforçar les garanties i la igualtat entre les persones en relació amb la llegítima, el desheretament i l'acceptació de l'herència.

d) Protecció de les víctimes de maltractament psicològic

La normativa actual protegeix les víctimes de maltractament amb la previsió que les persones maltractadores puguin ser desheretades. No sempre les interpretacions de la norma han inclòs en aquesta categoria els maltractaments psicològics, que és una forma de violència que inclou moltes modalitats d'agressió intel·lectual i moral, que pot ser verbal o no verbal, i que perjudica directament o indirectament l'estabilitat emocional de la persona que la pateix.

Per tant, es considera necessari que la normativa sigui explícita en la protecció de les víctimes en la seva integritat i, en particular, evitar interpretacions distintes de la norma i aclarir de manera expressa que el maltractament inclou també el maltractament psicològic.

e) Necessitat de potenciar la mediació i altres mitjans de resolució alternativa de conflictes

La resolució dels conflictes mitjançant mètodes alternatius al procediment judicial s'inicia en l'àmbit de la Unió Europea amb la transposició en els ordenaments interns dels països membres de les directives comunitàries aprovades amb aquesta finalitat.

En aquest sentit, la Resolució del Parlament Europeu, de 12 de setembre de 2017, sobre l'aplicació de la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, sobre determinats aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, fa una recomanació als estats membres en el sentit d'intensificar esforços per fomentar el recurs a la mediació en litigis civils i mercantils, mitjançant campanyes d'informació i oferint als ciutadans informació adequada i completa en relació amb l'objecte del procediment i els seus avantatges, per tal d'afavorir la conscienciació de l'ús de la mediació.

En aquesta línia, és evident que la tutela jurídica dels drets i interessos dels ciutadans ha de comptar amb el ventall més ampli possible de mitjans i, en particular, d'aquells mitjans basats en la cultura del diàleg i la pau.

En aquests moments, les parts no recorren de forma suficient a la mediació i als altres mecanismes de resolució alternativa de conflictes en les seves relacions juridicoprivades. En efecte, la manera habitual de solucionar els conflictes és l'obertura de processos judicials, sense que, en molts casos, s'arribin a solucions satisfactòries i amb l'agreujant que, moltes vegades, el temps que transcorre fins que es resolen ha motivat una situació de controvèrsia major, tot això, amb la implementació dels recursos humans i materials que comporta.

Una sentència judicial resol una qüestió jurídica amb una solució prevista en la norma, però molt sovint no resol el problema real subjacent, situació que es posa de manifest especialment en matèria de família, on el fet que la controvèrsia finalitzi en una sentència no garanteix que hi hagi unes bones relacions familiars. Aquest fet provoca que el problema que tenen les parts vagi en augment i el perjudici cada vegada sigui més gran, fet que s'agreuja especialment en els conflictes de ruptura familiar, que afecten els menors que són els subjectes més vulnerables.

Amb aquesta mateixa finalitat de caràcter general també es considera necessari potenciar la mediació en altres àmbits de les relacions civils, com ara el contracte de compravenda i el funcionament d'altres figures jurídiques.

f) Necessitat de fer més competitiva la figura del dret real de penyora

La penyora és una figura jurídica regulada pel CCC en el llibre cinquè dels drets reals que s'ha convertit en una garantia rellevant pel nombre de constitucions que es duen a terme, esdevenint una alternativa clara a la hipoteca per a inversors i en operacions econòmiques.

La regulació actual a Catalunya provoca una pèrdua rellevant d'oportunitats i recursos respecte la regulació estatal ja que el CCC actual només permet empenyorar una vegada, a diferència de la regulació estatal que estableix la pluralitat de penyores. En la regulació catalana, doncs, qui empenyora està en situació de desavantatge o greuge en relació amb la resta de territoris que no tenen una regulació pròpia de la penyora. Concretament, d'acord amb les dades difoses pel Consell General del Notariat del període 2011-2018, en el primer trimestre de l'any 2018, el volum econòmic de les penyores signades a la resta de comunitats autònomes va ser d'un valor de 198.836.510.-€, mentre que a Catalunya no va superar el valor de 1.313.876.-€.

Conseqüentment, cal posar fi a aquesta situació de desigualtat i aconseguir que la regulació de la penyora sigui més competitiva per les empreses i ciutadans de Catalunya.

A la vegada, es pretenen establir mesures que atorguin més garanties a les parts en el cas d'execució.

2. Objectius de la iniciativa

- Disposar d'un Codi civil de Catalunya adequat a la realitat social i jurídica.
- Garantir el principi d'igualtat de gènere en l'àmbit civil.
- Donar efectivitat a les previsions recollides a la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat en matèria civil.
- Garantir el principi d'igualtat i no discriminació en l'àmbit successori.
- Protegir les persones que siguin víctima de maltractament psicològic.
- Promoure l'ús dels mecanismes extrajudicials de resolució de conflictes en l'àmbit civil.
- Fer més competitiva la figura del dret real de penyora i donar major seguretat jurídica a les parts amb l'adopció de mesures i mecanismes que donin garanties en el cas d'execució.

3. Possibles solucions alternatives normatives i no normatives

a) Complir amb el principi d'igualtat entre dones i homes

- L'opció de "no fer res" ens situaria en el pla actual en què trobem que el CCC conté regulacions formals i substantives que poden comportar un tracte discriminatori cap a la dona. Es considera especialment oportú introduir com a principi general el principi d'igualtat entre dones i homes, principi que informará tota la legislació civil, així com la seva interpretació i aplicació.
- L'opció normativa preferida suposa complir amb el principi d'igualtat entre dones i homes des de diversos vessants:
  - La incorporació al llibre primer del CCC del principi d'igualtat i no-discriminació per raó de gènere com a principi de caràcter informador de tot el dret civil de Catalunya. Malgrat que el principi no es podrà imposar de manera absoluta en les relacions privades, és convenient recordar que en aquestes relacions s'hauria de respectar el principi, atès que l'autonomia privada no és il·limitada.
  - La substitució del llenguatge sexista per un llenguatge no discriminatori en tot el CCC. La solució proposada opta per substituir les expressions sexistes per expressions que incloguin tant l'home com la dona. Com a exemple, substituir expressions com "un bon administrador" per "una persona bona administradora" i com "bon pagès" per "de la bona pagesia".
  - La correcció dels elements discriminatoris per a la mare en l'àmbit de la determinació de la filiació.

Pel que fa a l'instrument normatiu, i atès que el CCC té rang de llei, qualsevol modificació o introducció només pot fer-se amb una norma amb rang de llei. Tanmateix, les normes amb rang de llei posen de relleu la voluntat política d'assolir determinats objectius i tenen també un caràcter exemplar i pedagògic gens negligible.

b) Drets de les persones amb discapacitat

- L'opció de "no fer res" formalment implica incomplir la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, que va ser signada per Espanya el 30 de març de 2007 i que va entrar en vigor el 3 de maig de 2008, així com la Moció 28/XI del Parlament de Catalunya, que es va aprovar el dia 5 de maig de 2016, sobre les polítiques socials i que estableix que: "El Parlament de Catalunya insta el Govern a: a) Adaptar normativament els valors i mandats de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, aprovada per les Nacions Unides el 2006".

Des d'un punt de vista material, l'opció de mantenir la situació actual suposa no revisar i reformar la normativa vigent i, per tant, mantenir diversos articles que afecten els drets de les persones amb discapacitat i que els regulen de manera restrictiva.

- L'opció normativa preferida: incloure i modificar alguns preceptes del CCC per adaptar-lo a la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat. Aquesta alternativa comporta:
  - Regular de manera expressa la capacitat jurídica i fer extensius els drets i les obligacions a totes les persones, llevat que una llei ho limiti.
  - Assegurar l'exercici dels drets de totes les persones.
  - Preveure la possibilitat d'adoptar mesures d'assistència o de suport per a les persones que no puguin exercir els drets de manera individual.

c) Garantir la igualtat de les persones i la no-discriminació

- L'opció de "no fer res", d'una banda, mantindria la situació actual en què la persona titular del dret a la informació sobre la salut gaudiria de menys drets i de menys autonomia i, de l'altra, es mantindrien els problemes interpretatius que es generen en l'actualitat, en part, per la falta de concreció d'alguns preceptes legals.
- L'opció normativa preferida, pel que fa a l'autonomia de la persona en l'àmbit de la salut, que resta regulada al llibre segon del CCC, implica fomentar la voluntat de la persona per mitjà de l'aclariment i de la completesa de les previsions legals establertes al respecte, motiu pel qual l'instrument normatiu ha de ser necessàriament una llei, atès que aquest és el rang de la norma que s'ha de modificar.

d) El maltractament psicològic com a causa de desheretament

- L'opció de “no fer res” implica mantenir la normativa actual. En no incloure's de forma expressa que el maltractament psicològic també és una causa de desheretament, no queda clar si es contemplen els abusos físics, els psicològics, o si s'inclouen els dos en la regulació actual. Dirimir aquest aspecte és de vital importància per evitar qualsevol criteri de discrecionalitat en la interpretació de la norma.
- L'opció normativa preferida: incloure al CCC que el maltractament psicològic també és una causa de desheretament. Atès que s'estableix que el “maltractament greu” ja és motiu de desheretament, si s'especifica que el maltractament psicològic està inclòs s'evitaria l'ambigüitat actual i s'adaptaria la norma a la nova realitat social.

Així, de la mateixa manera que els maltractaments físics són causa per desheretar els legítims, quedaria clar que aquelles persones que maltractin psicològicament el testador, el seu cònjuge o convivent en parella estable, o els ascendents o descendents del testador, també serien desheretades. D'aquesta manera, la llei proporciona més protecció als testadors, especialment a les persones grans i dependents, i es protegeix la integritat de les víctimes.

Aquesta alternativa comporta incloure de forma expressa a la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 451-17 del CCC que el maltractament psicològic també és una causa de desheretament.

e) Fomentar els mecanismes de resolució alternativa de conflictes i, en especial, la mediació

- L'opció de “no fer res” comportaria que la persecució de l'objectiu de foment dels mètodes alternatius de conflictes s'estaria duent a terme de manera incompleta, mancant una de les branques més importants, que és la legal, i més tenint en compte que al CCC es fa referència a la resolució judicial de conflictes.
- L'opció normativa preferida té com a objectiu principal el foment de la resolució dels conflictes que es puguin produir en qualsevol àmbit per mitjà de mecanismes extrajudicials i, en especial, de la mediació.

L'opció proposada es concretaria en les modificacions del CCC següents:

- En el llibre primer, “Disposicions generals”, al títol I “Disposicions preliminars”, s'introduiria un precepte específic dedicat a la resolució alternativa de conflictes que preveïés d'una manera genèrica que, en les relacions juridicoprivades, les parts han d'intentar gestionar les seves controvèrsies mitjançant la mediació i els altres mecanismes de resolució alternativa de conflictes, per tal d'evitar l'obertura de processos judicials de caràcter contenciós, posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

- En el llibre segon, “Persona i família”, i respecte de les relacions personals dels fills i els progenitors previstes a l’article 236-4, s’inclouria un darrer apartat amb la pretensió de fomentar la mediació familiar en els conflictes que es poguessin suscitar en relació amb el dret dels infants i els adolescents a relacionar-se amb les seves famílies.
- En el llibre tercer, “Persones jurídiques”, s’optaria per incloure, amb caràcter de principi, que les persones jurídiques públiques de la Generalitat sotmeses al dret privat tenen l’obligació d’establir, en les condicions generals de contractació i en els contractes, clàusules d’adhesió o de compromís d’acudir a la mediació o a l’arbitratge per a la resolució de conflictes. Això s’hauria d’establir també per a les persones jurídiques declarades d’utilitat pública, mentre mantinguin aquest caràcter.
- En el llibre quart, “Successions”, es consideraria necessari incloure la possibilitat d’acudir a la mediació en l’article 464-7, que tracta només de la partició arbitral o judicial.
- En el llibre sisè, “Obligacions i contractes”, també s’optaria per preveure acudir a la mediació en aspectes com els conflictes que puguin sorgir en la determinació del preu del contracte, les controvèrsies entre venedor i comprador i el pacte de la condició resolutòria, que actualment estan regulats als articles 621-5, 621-7 i 621-54, respectivament.

Hi pot haver diverses formes no regulatòries que s’han considerat i que ja s’estan duent a terme com ara activitats de divulgació i sensibilització des de qualsevol àmbit institucional de la Generalitat de Catalunya. Tanmateix, fer una menció expressa a aquests mètodes de resolució de conflictes en els preceptes legals és una tasca bàsica per aconseguir l’objectiu pretès i perquè es contemplin en igualtat de condicions els mètodes de resolució de conflictes judicials i els no judicials.

Per tot el que s’ha exposat, cal una labor pedagògica i divulgativa de la mediació i de la resta de mètodes extrajudicials de resolució de conflictes que permeti resoldre de manera més efectiva i justa les controvèrsies per tal que la solució sigui satisfactòria per a totes les bandes implicades i les solucions no es limitin a guanyar o perdre. A més, aquests mètodes alternatius permeten descongestionar la feina dels jutjats i dels tribunals.

f) Drets successoris

- L’opció de “no fer res” comportaria mantenir la situació actual en què es produeixen situacions que es poden qualificar d’injustes ja que, per qüestions merament formals, els hereus acaben patint conseqüències no desitjades.

- L'opció normativa preferida pretén dotar de protecció l'hereu en alguns aspectes com l'acceptació de l'herència a benefici d'inventari, protegint-lo d'haver de respondre amb els seus béns per qüestions merament formals, a l'hora d'acceptar l'herència o a l'hora de realitzar determinades obligacions imposades per l'actual regulació legal.

Els drets successoris a Catalunya resten regulats al llibre quart del CCC i es tracta, aquesta, d'una matèria molt regulada i taxada ateses les dificultats d'interpretació de la voluntat quan una de les parts no hi és per poder manifestar quina va ser la seva intenció.

És per aquest motiu que qualsevol modificació del règim successori ha de fer-se mitjançant la modificació de la llei que actualment conté el llibre quart del CCC, sense que pugui cabre-hi qualsevol altra alternativa ni regulatòria ni no regulatòria.

g) Dret real de penyora

- L'opció de "no fer res" comportaria mantenir la situació actual en la qual Catalunya es troba en una situació de desavantatge o greuge en relació amb la normativa de l'Estat.
- L'opció normativa preferida pretén aconseguir que la regulació del dret real de penyora sigui més competitiva per a les empreses i ciutadans de Catalunya i dotar de major seguretat jurídica a les parts amb l'adopció de mecanismes i mesures que atorguin majors garanties en el supòsit d'execució.

4. Impactes més rellevants de les diferents opcions considerades

a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat

- Tenir en compte el principi d'igualtat i no-discriminació per raó de gènere en totes les seves actuacions i les normatives que s'impulsin, tant en el contingut com en el llenguatge.
- La llei que es pretén aprovar obliga a complir el principi d'igualtat entre dones i homes en la representació orgànica, en la gestió i en formació de la voluntat a les persones jurídiques públiques de la Generalitat sotmeses al dret privat.
- Realitzar totes les actuacions necessàries per tal que, en allò que concerneix la Generalitat de Catalunya i, concretament, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya dependent de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques, la mediació passi a ser un mitjà de resolució de conflictes molt més utilitzat.

- Les persones jurídiques del sector públic de la Generalitat sotmeses al dret privat veuran reforçades les possibilitats de recórrer a la mediació.
- La modificació de la regulació del dret real de penyora no tindrà un impacte directe sobre l'Administració de la Generalitat.

b) Impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona

L'Avantprojecte de llei no té un impacte específic sobre les administracions locals, com tampoc sobre el règim especial de Barcelona.

c) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per als ciutadans i per a les empreses

L'Avantprojecte de llei no conté mesures de simplificació i reducció de càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans, atès que el seu contingut afecta el dret civil de les persones.

d) Impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat anteriorment

El principal impacte social que es produiria com a conseqüència de l'aplicació de la llei que es pretén aprovar es concretaria en acomodar les regles de CCC a la realitat social i jurídica actual i a donar compliment al principi d'igualtat entre dones i homes, al principi de capacitat jurídica de totes les persones i al de gestió de controvèrsies mitjançant la mediació i altres instruments alternatius de resolució de conflictes.

El segon dels impactes socials comportaria la reducció de la conflictivitat derivada de la manca de concreció del concepte "maltractament greu". En especificar que s'inclou també el maltractament psicològic s'evitaria l'ambigüitat actual, s'adaptaria la norma a la nova realitat social i es protegiria la integritat de les víctimes.

També suposaria protegir la institució de l'hereu en alguns aspectes com l'acceptació de l'herència a benefici d'inventari, evitant perjudicis com a conseqüència de qüestions merament formals.

Respecte el dret de penyora, la seva modificació comportarà un augment de la constitució de penyores perquè aquesta figura resultarà més competitiva. D'aquesta manera, tenint en compte que per tenir efectes front tercers les penyores han de constar en un document públic, augmentarà la formalització d'escriptures públiques i les inscripcions a Registres de béns mobles.

5. Procedència d'efectuar una consulta pública prèvia i valoració de la necessitat d'emprar altres eines i canals de participació complementaris a la publicació al portal de la Transparència

L'Acord de Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, preveu la necessitat d'efectuar la consulta pública prèvia a l'elaboració dels avantprojectes de llei. Aquest mecanisme també és necessari per donar compliment al que disposen els articles 64 i 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en especial per garantir la participació en l'elaboració de les memòries d'avaluació.

Es considera oportú adreçar-se a la ciutadania en general com a subjectes afectats per les modificacions legislatives que es pretenen dur a terme i a les entitats següents, durant un període de 30 dies:

- Observatori de la Igualtat de Gènere
- Consell Nacional de les Dones de Catalunya
- COCARMÍ (Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat)
- Col·legi de Notaris de Catalunya
- Consell de l'Advocacia Catalana
- Tribunal Superior de Justícia de Catalunya
- Fiscalia Superior de Catalunya
- Consell de Col·legis de Metges de Catalunya
- Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya
- Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya
- Col·legi de Pedagogs de Catalunya
- Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya
- Centres de mediació
- Associacions i altres organitzacions vinculades amb mesures alternatives de resolució de conflictes
- Deganat dels Registradors de la Propietat, Mercantils i Béns Mobles de Catalunya
- Consell de la Gent Gran de Catalunya
- Persones mediadores inscrites en els Registres generals del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya